

Millum 1.000 og 2.000 kr. um mánaðin, tað ger mun!

Hans Mourits Foldbo

Skattapolitikkurin hjá Javnaðarflokkinum ger mun, tí hann er rættari og lættari og

- minkar um útreiðslur landskassans viðv. avmarking av frádráttum v.m.
- økir um inntøkur landskassans við hægri partafelagsskatti
- økir um inntøkur landskassans við tilfeing-isskatti
- minkar um hallið á fíggarlógini
- minkar munandi um skattin hjá lág- og miðalinntøkunum

Við uppskotinum omanfyri verður pláss fyri fáum, men týðningarmiklum átøkum komandi ár. Hesi eru

- at fáa bíðilistan hjá børnum og ungum á Psykiatriska Deplinum burtur
- nýta tilfeingisgjaldið til útjavning, íverksetan, konjunkturjavning og arbeidsmarknaðardepil til umskúling og eftirútbúgving
- at lesandi skulu hava studning allar 12 mánaðirnar og lesandi forsyrgjarar hægri eykastudning
- skipa fyri alneyðugum eftirútbúgvingum av námsfrøðinum og hjálparfólkum

Vit minka um undirskotið, skapa vøkstur í vinnuni, geva lág- og miðalinntøkunum skattalætta og hjálpa hart raktum børnum og familjum teirra.

Les um mínar ætlanir á www.j.fo/hansmourits

Tí skulu tit velja meg

Politikkur hevur altíð verið eitt av mínum stóru áhugamálum og fylt nógv í mínum frítíðarvirksemi. Síðan eg fyrstu ferð gjørdist limur í einum fakfelag, hevur støðan hjá føroyska lønmóttakarum havt mín stóra áhuga. Eg vil arbeiða fyri, at arbeiðseftirlitið verður endurstovnað. Arbeiðseftirlitið skal hava neyðuga orku til at loysa álagdar uppgávur.

Eg fari at arbeiða fyri, at øll almenn bygging ikki fer á útlenskar hendur, um arbeiðsloysið er meira enn 5%. Hetta fer at fáa gongd aftur á samfelagshjólina, ið er harðliga tiltrongt.

Príseftirlitið skal endurstovnast, so føroyska familjan betur kann fáa endarnar at rækka saman.

Húsaprísurin í Føroyum er totalt vitleysur. Hetta hevur millum annað ført við sær, at vanligi føroyingurin hevur trupult við at fáa endarnar at rækka saman. Eg vil arbeiða fyri, at luta- og leiguíbúðir vera bygdar, so familjur, stök og eldri kunnu búseta seg í bíligari íbúðum. Men hetta er eisini ein kommunal uppgáva, tí bústaðarmynstrið í Føroyum er alvorliga avskeklað. Íbúðirnar skulu eisini lúka búðstaðar- og atkomutreytir fyri røslutarnað.

Lesandi og ung skulu hava møguleika at flyta heimanífrá í hóskandi íbúðir. Hetta fyri at fáa eina lestrar- og ungdomsmentan kring miðnám og framhaldsútbúgvingar. Leigan skal vera samsvarandi inntøku. Bygging av hesum kann vera í samstarv við Húsálansgrunnin og privatar aktørar, so sum bankar, tryggingarfeløg, fakfeløg v.m.

Føroyar skal byggja íbúðir til fólk við serligum búðstaðartørvi, soleiðis at íbúðirnar eru gjørdar til endamálið og ikki ein lappaløysn, har landið leigar vanlig sethús.

Eg haldi, at tað nýfødða og ættleidda barnið hevur rætt til at vera heima tað fyrsta árið. Tað

er upp til foreldrini at deila barnsburðarfarloyvi eftir tørvinum hjá barninum. Tað skal ikki setast ein kvota á, hvør skal vera heima, men foreldrini avgera, hvat er best fyri teirra barn.

Eg vil, at tað einstaka barnið eisini skal hava ein rætt til foreldrini. Tí vil eg virka fyri, at hvørt barn hevur rætt til 2 umsorganardagar pr. foreldur um árið.

Barnið á dagstovninum hevur rætt til, at arbeiðið hjá námsfrøðingunum og hjálparfólkum skal vera væl fyrireika. Tí vil eg arbeiða hart fyri, at fyrireiking verður tryggjað í dagstovnalógini. Hetta so øll børn hava sama tilboð, óansað hvar tey búgva.

Eg haldi, at tað er ein óskikkur, at tingfólk leggja kostnaðarmikil uppskot fram á ting, har eingin fígging fylgir við. Eg vil, at uppskot, ið ikki eru fíggað og vera lögð á tingsins borð, vera avvíst. Tað er ein vánalig mannagongd, ið má steðgast. Ongantíð ov skjótt.

Framsókn... ella meira av tí sama !

Heilsuverkið skal hava betri karmar at arbeiða innan, soleiðis at sjúklingurin er tryggjaður bestu viðgerð, samstundis sum starvsfólkið er tryggjað bestu arbeiðsumstøður.

Hetta merkir, at talið á starvsfólkið sjálvandi skal vera gjørt í mun til tørvin. Tað skal als ikki ganga meira, at deildir, ið eru normeraðar til t.d. 10 sjúklingar, arbeiða við einari støðugari yvirbelegning uppá nærum 100 % dagliga, meðan talið á starvsfólkið er tað sama.

Hetta er ikki virðiligt fyri sjúklingarnar, ið mugu liggja á gongunum, men heldur ikki eru hetta virðiligar arbeiðsumstøður fyri starvsfólkið, ið javnan hevur gjørt leiðsluna vara við hesar trupulleikar, men uttan stórvegis úrslit.

Heilsuverkið má umræðfestast á ein hátt, ið tryggjar hægri góðsku á sjúkugongunum og samstundis tryggjar starvsfólkunum eitt arbeiðspláss, ið ikki tekur arbeiðshugin frá teimum.

Fakliga støði hjá okkara sjúkrarøktarfrøðingum er høgt, og sjúkrarøktin verður eisini veitt á høgum fakligum og menniskjaligum støði.

Neyðugt er, at tað frá almennari síðu verður víst virðing fyri hesum fakbólkið, ið ikki altíð hevur tær bestu fortreytirnar at arbeiða innan.

Neyðugt er eisini, at tað frá almennari síðu verður víst sjúklingunum so mikið av virðing, at teir ikki verða kroystir inn á yvirfyltar deildir við ov lítið av starvsfólkið svarandi til sjúklingatalið.

Vit í Framsókn vilja vera við til at broyta núverandi skipan til eina skipan, ið altíð hevur sjúklingin í fokus.

Vit vilja vera við til at skapa betri karmar fyri sjúkrarøktina, ið hava við sær, at sjúkrarøktarfrøðingarnir kunnu miðsavna seg um tað at røkta sjúklingin og harvið minka um frustratióinir,

Birita á Løgmansbø Bláhamar

Valevni hjá Framsókn

ið standast av yvirbelegninginum og kensluni av ikki at verða hoyrdur sum starvsfólk.

Vit mugu skapa eitt arbeiðspláss, har starvsfólkið verður hoyrt og teirra hugsanir og meiningar verða tiknar í álvara.

Eg verði sjálv liðug sum sjúkrarøktarfrøðingur í januar 2012, og havi í míni starvsvenjing á Landssjúkrahúsinum uppliva hesi deildir, ið eru áhaldandi yvirfyltar, og er hetta als ikki eru nøktandi hvørki fyri sjúklingarnar ella sjúkrarøktarfrøðingarnar, ið eru um teir.

Eg vil sum valevni hjá Framsókn arbeiða fyri at betra hesi viðurskifti, ið eru av stórum týðningi fyri okkum sum sjúkrarøktarfrøðingar, men so sanniliga eisini fyri sjúklingin, ið, vit í Framsókn meta, hevur rætt til eina holistiska røkt undir umstøðum, har hann er í fokus, og har tað sum minstakrav er pláss fyri honum á deildini !

Tað er ein inntøkusiða og ein útreiðslusiða

Neyðugt at húsast við skili og at vinnulívið á sjógv og landi fær góðan og tryggan karm at virka undir!

Tað sum politikkarar mangan gloyma og tykjast at hava trupult við at skilja, er, at tað er ein inntøkusiða og ein útreiðslusiða.

Tað er ein meginregla í einum og hvørjum húsarhaldið, at »man kemur út at koyra« um útreiðslusiðan ár eftir ár er størri enn inntøkusiðan!

Fyri landshúsarhaldið er meginreglan júst tann sama – og tí er tað altavgerðandi, at húsast verður við skili og at skattgjaldarans peningur verður nýttur skilagott!

Og eg spyri, nær fara vit at húsast eftir føroyskum fortreytum? Ella skulu vit bara halda fram við at látast, sum um »tað gongur nokk?« NEI! og aftur NEI!!

Umráðandi er, at vinnulívið – bæði á sjógv og landi – far góðan og ikki minst tryggan karm at virka undir. Nívandi avgjöld á vinnulívið er tað sama sum at »drepa hønina, ið verpur gullegg!!«.

Veikir polittikarar lata seg stýra av umsitingini

Politikkarin má hava rygg til ikki at lata seg stýra av umsitingini! Umráðandi er, at húsast verður skilagott – eingin ivi um tað!! Og tí má tað stríðast ímóti tí ráki sum hevur tikið seg upp - serliga tey seinru árin. Tað má arbeiðast fyri, at fremja skilagóðar loysnir! Rákið má vendast! Tað er ikki skilagott, framhaldandi at

Tordur J. Niclasen

Listi H

vaksa um »mannskapið á brúnni«! Hetta fær avleiðingar fyri tey,ið strevast og stríðast á »dekkinum«. Heldur eiga vit miðvíst, at kannu og fremja sparingar »á brúnni« til frama fyri tey, ið eru á »dekkinum«. Tað er ein skilagóð leið at ganga – til gagns fyri mong! Ikki bert skilagott , men neyðugt! Vit hava ikki ráð til annað!